

Curs “El flâneur assegut”. Part primera. Sessió del dia 15 maig 2008
“La primera generació”.

TEXTOS

Alfred JARRY (1873-1896)

J.Jubert

Transcripció: E. Rodríguez

Le Calvaire du trucidado.

(78 du Port Royal).

“... al fons d'un carreró sense sortida, tan estret que dues persones no poden passar-hi anant de costat. Emprems de mans sangoses decoraven les parets de l'escala de caragol i en l'habitació hi tenia penjats encensers i crucifixos i criava mussols ...”

SHATTUCK, Roger, *La época de los banquetes*, Visor, Literatura y debate crítico, Madrid, 1991 (1955), p.169.

“Nostra gran casulleria”

(7 Rue Cassette).

“...” Gran Casulleria” perquè un fabricant de trajes eclesiàstics ocupava el segon pis. La descripció que en va fer Apollinaire ha arribat a ser clàssica... encara que la situa un pis més endalt del que ocupava:

“- El senyor Jarry?

- En el tercer i mig.

Aquesta va ser la resposta de la portera que em va sorprendre. Vaig pujar a casa d'Alfred Jarry, que efectivament vivia en el tercer i mig. Els pisos de la casa havien semblat massa elevats al propietari i els havia desdoblats. Aquesta casa, que encara existeix, té uns quinze pisos, però com, en definitiva, no és més alta que les altres cases del barri, és només un gratacel en miniatura.

Pel demés, les miniatures abundaven a la morada d'Alfred Jarry. Aquest tercer i mig era un pis en miniatura, en el que l'inquilí es mantenia còmodament dret, mentre que jo, més alt que ell, havia de corbar-me. El llit era en miniatura, és a dir, una màrrega: és que els llits baixos estan de moda, em va dir Jarry. L'escriptori era un taula en miniatura, doncs Jarry escrivia tombat panxa a terra. El mobiliari era en miniatura, que constava només d'un llit. A la paret hi havia penjat un quadre en miniatura. Era un retrat de Jarry (obra del Douanier Rousseau)... ””.

SHATTUCK, Roger, *La época de los banquetes*, Visor, Literatura y debate crítico, Madrid, 1991 (1955), p. 182.